

Vor Frue Sogns Menighedsråd

Afgørelse om menighedsrådets varetagelse af arbejdsgiverfunktion i 2014-2015 i forbindelse med sag om kirkefunktionærs mulige seksuelle krænkelse af en mindreårig i en periode i 1990'erne

Med henvisning til Kirkeministeriets brev af 22. maj 2022 til menighedsrådet, hvori ministeriet anmodede om en redegørelse på baggrund af en artikel, som indeholdt en beskyldning om, at en af menighedsrådets ansatte skulle have krænket en mindreårig seksuelt i 1990'erne, vender ministeriet hermed tilbage til sagen.

Kronologisk kan sagsforløbet inddeles i tre faser:

- Sagens indledning og umiddelbare forløb den 14.-17. oktober 2014, hvor en sognepræst ved Vor Frue Kirke og den daværende domprovst, som begge var medlemmer af menighedsrådet, blev bekendt med beskyldninger om en ansat kirkefunktionærs mulige seksuelle krænkelse af en mindreårig i en periode i 1990'erne.
- Sagsforløbet fra den 17. oktober 2014, hvor sognepræsten indgav politianmeldelse, og frem til den 11. marts 2015, i hvilken periode sognepræsten, den daværende domprovst og den daværende menighedsrådsformand alle havde kendskab til beskyldningerne mod den ansatte og til præstens politianmeldelse af sagen.
- Sagens forløb efter den 11. marts 2015, hvor det stod klart, at politiet havde henlagt sagen på grund af forældelse.

Det er Kirkeministeriets opfattelse, at det påhviler menighedsrådet som offentlig arbejdsgiver at søge en ansats mulige overtrædelse af dekorumkravet nærmere oplyst samt i det lys at tage aktivt stilling til eventuelle ansættelsesretlige skridt, under iagttagelse af de forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed og proportionalitet. Det gælder, uanset om adfærden har forbindelse til den pågældendes ansættelse, og uanset udfaldet af en eventuel strafferetlig opfølgning.

Det såkaldte dekorumkrav indebærer således, at offentligt ansatte har pligt til både i og uden for tjenesten at leve op til den agtelse og tillid, stillingen kræver.

Et strafbart forhold hos en offentligt ansat vil ofte – men ikke i alle tilfælde – være uforeneligt med dekorumkravet. Også andre handlinger eller undladelser end strafbare forhold kan være uforenelige med dekorumkravet, ligesom der som udgangspunkt ikke gælder nogen forældelsesfrist ved overtrædelser af dekorumkravet.

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
e-post km@km.dk

Akt nr.: 336457

Dette akt nr. bedes oplyst ved henvendelse til Kirkeministeriet

Dato: 14. november 2023

I tilfælde af straffesager bør en stillingtagen til eventuelle ansættelsesretlige skridt normalt afvente straffesagens endelige afgørelse, og det ligger således inden for et menighedsråds lovlige skøn at afvente udfaldet af en politianmeldelse. En henlæggelse af en politiefterforskning eller frafald af en straffesag som følge af forældelse kan dog efter Kirkeministeriets opfattelse ikke fritage en arbejdsgiver fra at tage selvstændigt stilling til spørgsmålet om deorum, hvis dette er relevant.

Kirkeministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at udtale kritik af, at menighedsrådet afventede, at politiet tog endelig stilling til anmeldelsen.

Efter det stod klart, at politiet havde henlagt sagen på grund af forældelse, burde menighedsrådet imidlertid have taget initiativ til sin egen, selvstændige afklaring af, om der forelå en overtrædelse af deorumkravet, samt i det lys have taget aktivt stilling til eventuelle ansættelsesretlige skridt, under iagttagelse af de forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed og proportionalitet.

Nærmere oplysning og afklaring af en mulig overtrædelse af deorumkravet kan som et første skridt f.eks. ske ved at give den ansatte mulighed for at forklare sig ved en tjenstlig samtale. Og menighedsrådets stillingtagen til eventuelle ansættelsesretlige skridt skal i henhold til menighedsrådsloven ske på et menighedsrådsmøde, som efter omstændighederne kan være lukket. Ingen af delene skete i den konkrete sag.

I den konkrete sag var tre medlemmer af Vor Frue Sogns Menighedsråd fra oktober 2014 og frem bekendt med beskyldningerne mod medarbejderen samt politianmeldelsen og dens senere henlæggelse på grund af forældelse. Det drejer sig om en sognepræst, den daværende domprovst og den daværende formand for menighedsrådet, som i perioden bl.a. har deltaget i møder eller i mailkorrespondance i forbindelse med sagen.

Ministeriet lægger til grund, at de øvrige medlemmer af Vor Frue Sogns Menighedsråd ikke var bekendt med sagen på daværende tidspunkt. Ministeriet har også noteret sig, at der ad flere omgange har været udskiftning blandt medlemmerne af menighedsrådet siden marts 2015.

Det er Kirkeministeriets opfattelse, at de tre menighedsrådsmedlemmer burde have delt deres viden med det øvrige menighedsråd, og at dette senest burde være sket i forbindelse med, at de tre menighedsrådsmedlemmer blev klar over, at politiet havde henlagt sagen. Kirkeministeriet finder i den forbindelse, at der hviler et særligt ansvar herfor på den daværende menighedsrådsformand, som var en af de tre menighedsrådsmedlemmer med kendskab til beskyldningerne og politianmeldelsen.

Ministeriet er dog opmærksom på, at en daværende afdelingschefs telefoniske anbefaling til Københavns Stift om at lade beskyldningen mod den ansatte forblive uden for kirkeligt regi, dvs. alene i form af en politianmeldelse, meget vel kan have haft bestemmende indflydelse på både biskoppens vejledning og menighedsrådsformandens og de to øvrige menighedsrådsmedlemmers overvejelser i forhold til at inddrage menighedsrådet.

Ministeriet finder anledning til at understrege som sin opfattelse, at den daværende afdelingschefs anbefaling var udtryk for en forkert rådgivning, idet den ikke tog højde for, at spørgsmål om en offentligt ansats overholdelse af dekorum kan vedrøre den ansattes forhold såvel i som uden for tjenesten.

Ministeriet finder på den baggrund samlet set ikke grundlag for at foretage sig yderligere i forhold til Vor Frue Sogns Menighedsråds varetagelse af arbejdsgeverfunktionen i det konkrete sagsforløb.

Kirkeministeriet vil dog på given foranledning indskærpe over for de folkekirkelige arbejdsgivere og tilsynsmyndigheder, at offentlige arbejdsgivere har pligt til selvstændigt at søge ansattes mulige overtrædelse af dekorumkravet nærmere oplyst med henblik på aktiv stillingtagen til eventuelle ansættelsesretlige skridt, under iagttagelse af de forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed og proportionalitet. Det gælder, uanset om adfærden har forbindelse til den pågældendes ansættelse, og uanset udfaldet af en eventuel politi- og strafferetlig opfølgning.

Ministeriets afgørelse uddybes nedenfor.

I. Baggrund

Ved brev af 22. maj 2022 anmodede Kirkeministeriet om en redegørelse på baggrund af Berlingskes artikel samme dato under overskriften "Toppen i domkirken kendte til overgreb på barn: "Vi er i den alvorligste kategori af krænkelser"".

Artiklen byggede efter det oplyste bl.a. på samtaler med en række kilder, der havde eller havde haft tilknytning til Københavns Domkirke, Vor Frue Kirke.

Ifølge artiklen skulle en ansat ved kirken bl.a. have krænket et mindreårigt barn seksuelt i 1990'erne. Artiklen oplyste også, at menighedsrådets daværende formand, den daværende domprovst og Københavns biskop i 2014 blev informeret om beskyldningerne mod den ansatte.

Redegørelsen skulle bl.a.:

- Belyse omfanget og varigheden af den pågældende ansattes kontakt til børn og unge i forbindelse med ansættelsesforholdet fra ansættelsesstart til dato.
- Uddybe hvorfor menighedsrådet tilsyneladende ikke i 2014 foretog nogen foreløbige ansættelsesretlige skridt i forhold til den ansatte, f.eks. tjenestefritagelse eller evt. indstilling til Kirkeministeriet om suspension, da menighedsrådet efter det oplyste i 2014 indgav politianmeldelse mod den ansatte.
- Oplyse om menighedsrådet aktuelt fandt, at den ansatte – såfremt vedkommende var tjenestemand – burde suspenderes, jf. reglerne i [Medarbejder- og Kompetencestyrelsens cirkulære af 5. november 2021 om suspension mv. og ulovlig udeblivelse](#).

- Oplyse hvorvidt menighedsrådet på ny agtede at foretage politianmeldelse, da forældelsesreglerne blev ændret i 2018.

Akt nr.: 336457

Side 4

Kirkeministeriet anmodede også ved brev af 22. maj 2022 Københavns biskop, som tilsynsførende med menighedsrådet, om en udtalelse.

Desuden bad ministeriet advokatfirmaet Kromann Reumert om at bistå med at sikre, at nuværende og tidligere ansatte, menighedsrådsmedlemmer og andre frit kunne oplyse om deres evt. kendskab til tilfælde af krænkende adfærd ved kirken. Advokatfirmaet blev bedt om at undersøge faktum og foretage en bevismæssig vurdering af de indberettede oplysninger.

Vor Frue Sogns Menighedsråd indsendte sin redegørelse til ministeriet den 30. maj 2022, med efterfølgende berigtigelse af den 7. juni 2022. I sin redegørelse af 30. maj 2022 anfører menighedsrådet bl.a. følgende:

”Det skal til sagsfremstillingen bemærkes, at sagen er blevet indgående drøftet på et menighedsrådsmøde den 25. maj 2022, og at sagsfremstillingen beror herpå. Sognepræst [NN], som det fremgår nedenfor var impliceret i sagen, havde imidlertid meldt afbud til mødet den 25. maj 2022. Der tages derfor forbehold for hans opfattelse af sagen, og at fremstillingen af hans rolle nedenfor er set gennem de andre impliceredes øjne. Sognepræsten har sammen med det øvrige menighedsråd haft indeværende redegørelse til kommentering og gennemskrivning.”

Menighedsrådets redegørelse af 30. maj 2022, og rådets efterfølgende berigtigelse af 7. juni 2022, var ikke bilagt dokumentation i form af f.eks. mødereferater eller e-mails fra perioden 2014-2015. Redegørelsen har således karakter af en i maj og juni 2022 nedskrevet erindring om forløbet i 2014-2015, og hvor menighedsrådet bl.a. har støttet sig til medieomtalen af begivenhederne i maj og juni 2022.

Den omtalte sognepræst [NN] har over for ministeriet tilkendegivet, at det beror på en aktiv beslutning, at vedkommende ikke har bidraget til menighedsrådets redegørelse. Sognepræsten har i stedet indsendt sin egen beskrivelse af begivenhederne i 2014-2015 til ministeriet, vedlagt eksempler på sognepræstens korrespondance med udvalgte medlemmer af Vor Frue Sogns Menighedsråd og med politiet.

Kromann Reumert fremsendte den 22. november 2022 sin afrapportering til Kirkeministeriet, og den 19. december 2022 [offentliggjorde Kirkeministeriet en nyhed herom på sin hjemmeside](#), som bl.a. indeholdt en anonymiseret sammenfatning. Det bemærkes, at Kromann Reumert ikke fandt tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag for at konkludere, hvad der var passeret i den konkrete sag i 1990'erne. Kromann Reumert fandt heller ikke grundlag for at antage, at der i Vor Frue Kirke i København skulle eksistere et miljø eller en kultur, hvor der systematisk eller gentagne gange har været udvist krænkende adfærd af personer med tilknytning til kirken.

II. Centrale regler

II.A. Menighedsrådet som offentlig ansættelsesmyndighed

Menighedsråd er ansættelsesmyndighed/arbejdsgiver for kirkefunktionærer, jf. [lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v.](#) § 22, stk. 1, hvorefter menighedsrådet træffer afgørelse om kirkebetjeningens ordning, samt [lov om menighedsråd](#) (menighedsrådsloven) § 34, stk. 2, hvorefter menighedsrådet ansætter medarbejdere ved kirke og kirkegård.

Menighedsråd er en lokal offentlig myndighed, hvis medlemmer vælges ved et demokratisk valg. Hverken menighedsrådet eller det enkelte medlem står i noget almindeligt underordningsforhold til nogen anden myndighed.

Det følger af menighedsrådslovens § 24, stk. 1, at menighedsrådets beslutninger træffes i møder. Det følger videre af menighedsrådslovens § 29, stk. 1, at menighedsrådets formand forbereder og indkalder møderne, og af § 29, stk. 4, at formanden leder menighedsrådets forhandlinger og afstemninger og drager omsorg for, at rådets beslutninger indføres i beslutningsprotokollen.

Det følger desuden af menighedsrådslovens § 23, stk. 1, at menighedsrådets møder er offentlige, men at menighedsrådet kan bestemme, at en sag skal behandles for lukkede døre, når dette findes nødvendigt eller ønskeligt på grund af sagens beskaffenhed. Det følger endelig af menighedsrådslovens § 30, stk. 2, at formanden på menighedsrådets vegne kan afgøre sager, der ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl, samt at formandens afgørelse forelægges menighedsrådet til efterretning på næste møde.

Et menighedsråds beslutninger og afgørelser som ansættelsesmyndighed over for kirkefunktionærer skal som udgangspunkt ikke forelægges for eller på forhånd godkendes af biskoppen, selv om biskoppen fører et legalitetstilsyn med menighedsrådets ageren, jf. menighedsrådslovens § 45, 2. pkt. Menighedsrådslovens § 45, 2. pkt., indeholder ikke hjemmel for en biskop til at pålægge menighedsrådet at træffe bestemte afgørelser i relation til menighedsrådets udøvelse af arbejdsgiveransvar over for sine ansatte i konkrete sager.

Et menighedsråd står således selv til ansvar for sine dispositioner som arbejdsgiver, uanset om dispositionerne har karakter af handlinger eller undladelser.

Som arbejdsgiver har menighedsrådet ledelsesretten over for sine ansatte. Ledelsesretten er en almindelig retsgrundsætning, der fastslår, at arbejdsgiveren har retten til at lede og fordele arbejdet, jf. [afsnit 4.8.1](#) i Medarbejder- og Kompetencestyrelsens digitale opslagsværk PAV (Personale Administrativ Vejledning).

Ledelsesretten indebærer bl.a., at man som arbejdsgiver har ret til at give anvisninger og instruktioner til de ansatte om arbejdets tilrettelæggelse og udførelse, ligesom man også kan afskedige ansatte, når det er rimeligt begrundet i enten den ansattes eller arbejdsgiverens forhold.

Begrænsninger i ledelsesretten kan f.eks. være fastsat i lovgivning og overenskomster.

II.B. Offentligt ansattes pligt til at leve op til den værdighed, stillingen kræver (dekorumkravet)

Det følger af tjenestemandslovens § 10, at en tjenestemand samvittighedsfuldt skal overholde de regler, der gælder for vedkommendes stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver. Manglende opfyldelse heraf vil udgøre en tjenesteforseelse.

Selv om dette dekorumkrav (værdighedskrav) til den ansatte er udtrykt direkte i tjenestemandslovens § 10, gælder det også for alle andre offentligt ansatte, uanset om der er tale om tjenestemandsansættelse eller ansættelse på andre vilkår, f.eks. på kontrakt eller efter overenskomst, og uanset om der er tale om ansættelse på fuld tid eller på deltid.

. Manglende overholdelse af dekorumkravet vil som udgangspunkt udgøre en tjenesteforseelse, som en offentlig arbejdsgiver er forpligtet til at følge op på, jf. også PAV [kapitel 29.1.1](#). Den konkrete opfølgning afhænger af tjenesteforseelsens karakter og af ansættelsesforholdet, idet opfølgning på tjenestemænds eventuelle tjenesteforseelser skal ske i henhold til tjenestemandsløven.

Det nærmere indhold af dekorumkravet skal vurderes ud fra den ansattes stilling og den almindelige moralopfattelse i samfundet, jf. kapitel 8 (om pligter, ansvar og rettigheder) i Medarbejder- og Kompetencestyrelsens vejledning "[God adfærd i det offentlige](#)", der også fastslår, at man som offentligt ansat bl.a. skal overholde de regler og principper, der gælder for stillingen og arbejdsopgavernes udførelse, ligesom den ansatte på arbejdet og i fritiden skal udvise adfærd, der er passende i forhold til stillingen. Det fremgår tilsvarende af [kapitel 29.2.1.1](#) i PAV, at dekorumkravet ikke nødvendigvis er det samme for alle tjenestemandstillinger på samme niveau, og at tjenestens karakter f.eks. kan have betydning.

Det fremgår af vejledningen "God adfærd i det offentlige", at et strafbart forhold ofte – men ikke i alle tilfælde – vil være uforeneligt med stillingen, men at det også kan gælde andre handlinger eller undladelser. Det fremgår endvidere af PAV, [kapitel 29.2.2.19](#), at der efter tjenestemandslovens ordlyd intet er til hinder for, at der samtidig med – eller før – en eventuel straffesag indledes et tjenstligt forhør. Det fremgår dog samtidig, at et eventuelt tjenstligt forhør og deraf følgende eventuel ikendelse af disciplinær sanktion normalt bør afvente straffesagens endelige afgørelse.

Der er ikke regler om forældelse af ansættelsesretligt ansvar, og principielt forældes ansvaret derfor ikke, jf. kapitel 8 i "God adfærd i det offentlige". Det har dog betydning, hvor lang tid der er gået, siden tjenesteforseelsen fandt sted. Hvis der er gået lang tid, kan det medføre, at ansvar ikke kan gøres gældende, eller at der gives en sanktion, der er mildere end den, der ellers ville være givet. Det anføres bl.a. i vejledningens kapitel 8, at der normalt skal være særlige grunde, f.eks. meget grove forhold, hvis der skal gøres ansvar gældende for tjenesteforseelser, der ligger mere end cirka 5 år tilbage i tiden.

Om der kan siges at foreligge sådanne særlige grunde må komme an på arbejdsgiverens konkrete vurdering af den pågældende sags omstændigheder.

II.C. Offentlige arbejdsgiveres forpligtelser i tilfælde af mulig overtrædelse af dekorumkravet

Akt nr.: 336457

Side 7

En overtrædelse af dekorumkravet udgør som nævnt en tjenesteforseelse.

Arbejdsgiveren skal reagere hurtigst muligt efter at have fået kendskab til og klarlagt en tjenesteforseelse, hvis arbejdsgiveren vil gøre et ansættelsesretligt ansvar gældende, jf. kapitel 8 i "God adfærd i det offentlige". Mens arbejdsgiveren undersøger sagen, kan den ansatte om nødvendigt tjenestefritages.

Hvis en offentlig arbejdsgiver bliver bekendt med forhold, der tyder på, at en ansat ikke opfylder dekorumkravet, bør man således som en del af sit offentlige ledelsesansvar forholde sig aktivt hertil, og herunder evt. undersøge forholdene nærmere, jf. også PAV kapitel 29.1.1.

Det er bl.a. en forudsætning om en sådan ledelsesmæssig initiativpligt, der ligger bag krav om, at arbejdsgiver skal sørge for indhentelse af børneattester, jf. også [Kirkeministeriets bekendtgørelse af 21. april 2016 om indhentelse af børneattest ved ansættelse og beskæftigelse af personer i myndigheder m.v. under Kirkeministeriets ressort.](#)

Før en arbejdsgiver når frem til at overveje evt. sanktioner mod af en ansat på grund af dennes forhold, bør den ansattes nærmeste chef (f.eks. menighedsrådets kontaktperson) ofte tage en samtale med den ansatte, jf. også PAV, [kapitel 31.5.1.1](#) (om tjenstlige samtaler/problemsamtaler). Den ansatte kan medbringe en bisidder til samtalen.

Arbejdsgiveren kan under alle omstændigheder anvende en tjenstlig samtale til at forsøge at afklare oplysninger om en mulig overtrædelse af dekorumkravet, herunder om der foreligger undskyldelige omstændigheder. Samtalen kan efter omstændighederne desuden anvendes til at påtale utilfredsstillende forhold.

Kommer der under samtalen nye oplysninger frem, kan det være relevant – og muligvis påkrævet – at foretage en yderligere afdækning af sagen for at sikre et fuldstændigt overblik. En sådan afdækning vil efter omstændighederne kunne ske ved et tjenstligt forhør, i henhold til reglerne i tjenstemandslovens kapitel 4, hvis den ansatte er tjenstemand.

Som anført ovenfor vil et strafbart forhold ofte – men ikke i alle tilfælde – være uforeneligt med stillingen. Efter tjenstemandslovens ordlyd er der intet til hinder for, at der samtidig med – eller før – en straffesag indledes et tjenstligt forhør efter reglerne i tjenstemandslovens kapitel 4. Eventuelt tjenstligt forhør og deraf følgende eventuel ikendelse af disciplinær sanktion bør dog normalt afvente straffesagens endelige afgørelse, jf. også PAV [kapitel 29.2.2.19](#).

III. Den ansattes konkrete stillingsforhold

Som nævnt i afsnit II.B. er dekorumkravet ikke nødvendigvis er det samme for alle stillinger, ligesom tjenestens karakter f.eks. kan have betydning.

I sin redegørelse af 30. maj 2022 oplyser menighedsrådet bl.a. følgende om den medarbejder, der er beskyldt for krænkelser:

”[NN] har således som sine primære opgaver selv at virke [...] ved gudstjenester, i kirkens åbningstid uden for arrangementer og som leder af [...]gruppen. Herunder hører også, at voksne frivillige der agerer som medhjælpere i dagkirken er knyttet til [...]gruppen. For frivillige tilknyttet natkirken er ansættelsesforholdet anderledes og knyttet til en anden medarbejder. I det omfang Vor Frue Kirke har haft tilknyttet personer i samfundstjeneste, er de knyttet til [...]gruppen med reference til [...].

Den anklagede har således ikke ansvar for børn og har ikke børn i sin varetægt som medarbejder i Vor Frue Kirke.

Der kommer imidlertid mange børn og unge i Vor Frue Kirke i relation til bl.a. konfirmationsundervisning og til Københavns Drengekor, der er knyttet til Vor Frue Kirke, og som synger under højmessen i kirken hver anden søndag, foruden koncerter mv. Som [...] har den pågældende ansvar for ”at huset hænger sammen” og han eller kolleger har derfor gang i kirken ved alle arrangementer.

Den [...] omtalte person har således siden sin ansættelse som [...] haft ugentlige kontakter til børn og unge. Under opholdet i kirken har disse børn og unge været i præsters eller domkantorens varetægt, og ikke været ladt alene i den pågældende eller andre [...]s varetægt.

Den pågældende medarbejder er [...] ansat i Vor Frue Kirke siden [...]. Der har i perioden aldrig været indgivet klager eller anklager vedrørende den omtalte medarbejders arbejde og færden i kirken fra børn, unge eller forældre.

Senest i 2018 er der indhentet børneattest på den pågældende – uden påtegninger. Børneattesten fremgår af den pågældendes personalesag.”

IV. Det centrale sagsforløb

IV.A. Sagens indledning og umiddelbare forløb 14.-17. oktober 2014

Sognepræst [NN] kontaktede første gang Københavns biskop om sagen ved mail af 14. oktober 2014. Heri skrev sognepræsten bl.a.:

”I går aftes blev jeg delagtiggjort i en viden af meget alvorlig karakter. Jeg kan ikke bære ansvaret for den viden alene, og vil meget gerne tale med dig så snart du har muligheden”.

Biskoppen besvarede sognepræstens mail samme dato og indbød præsten til et møde den næste dag.

Biskoppen mødtes med sognepræsten den 15. oktober 2014 og igen den 16. oktober 2014, hvor også en stiftsfuldmægtig og den daværende domprovst blev indkaldt til at deltage i mødet. Det bemærkes, at domprovsten er sognepræstens foresatte og, ligesom sognepræsten, født medlem af menighedsrådet ved Vor Frue Sogn, jf. menighedsrådslovens § 2, stk. 1.

Det fremgår nærmere af et notat af 16. oktober 2014 udarbejdet af stiftets sagsbehandler på baggrund af mødet, at sognepræsten gennem en ven var blevet bekendt med et angiveligt længerevarende forhold omkring 20 år tidligere,

der involverede "andet seksuelt forhold end samleje" mellem en ansat kirkefunktionær ved Vor Frue Kirke og en mindreårig, samt at etableringen af forholdet ikke havde tilknytning eller forbindelse til den ansattes tjeneste ved kirken, men havde sit udspring i personlige relationer/bekendtskab mellem de tos familier.

Akt nr.: 336457
Side 9

Det fremgår endvidere af stiftets notat af 16. oktober 2014, at sognepræsten under mødet på forespørgsel oplyste, at denne ikke havde kendskab til, at der skulle have været episoder mellem den anklagede kirkefunktionær og enten konfirmander i kirken eller drenge fra drengekoret, og at præsten heller ikke var bekendt med, at menighedsrådet skulle have modtaget indberetning fra Rigsadvokaten om strafbare forhold vedr. den ansatte.

Det fremgår endelig af notatet, at stiftet undersøgte straffelovens bestemmelser om forældelse og umiddelbart vurderede, at forholdet kunne være forældet afhængigt af strafferammen og forurettedes alder.

Ifølge notatet rettede stiftets sagsbehandler efter mødet telefonisk henvendelse om sagen (i anonymiseret form) til en daværende afdelingschef i Kirkeministeriet. Det fremgår i den forbindelse af notatet, at:

"[Afdelingschefen] skønnede at der, henset til det tidsrum der var forløbet og forholdets strafferetlige forældelse (forudsat forældet), ikke var anledning eller pligt for præsten til at anmelde forholdet eller pligt for tilsynet til at pålægge præsten at foretage anmeldelse. [Afdelingschefen] inddrog ved vurderingen også det synspunkt, at etableringen af forholdet ikke havde relation til XX's ansættelsesforhold, men var sket uden for kirkeligt regi og anbefalede på den baggrund, at man derfor også burde lade det blive uden for kirkeligt regi.

[...]

[Afdelingschefen] bemærkede dog afslutningsvis, at præsten selvfølgelig kunne vælge selv at gå til politiet og overlade vurderingen af sagen til dem, hvis han fandt ikke at kunne leve med den pågældende viden."

Ministeriet har ikke fundet noget telefonnotat eller anden form for henvisning til samtalen blandt sine egne akter. Ministeriet har heller ikke haft mulighed for at forelægge oplysningerne i stiftets telefonnotat for afdelingschefen, idet denne er afgået ved døden.

Kirkeministeriet finder, at den daværende afdelingschefs anbefaling om, at lade beskyldningen mod den ansatte forblive uden for kirkeligt regi, var udtryk for en forkert rådgivning, da rådgivningen ikke tog højde for, at spørgsmål om en offentligt ansats overholdelse af dekorum kan vedrøre den ansattes forhold såvel i som uden for tjenesten, jf. også afsnit II.C ovenfor.

Ministeriet finder det dog sandsynliggjort, at biskoppen i sin efterfølgende opfølgning og vejledning af sognepræsten og domprovsten og senere af menighedsrådsformanden, jf. nedenfor, har lagt afdelingschefens vurdering og anbefaling til grund som beskrevet i notatet.

I en mail af 16. oktober 2014 til biskoppen skrev sognepræsten bl.a.:

"Kære [NN]. Jeg har talt med kriminalpolitiet [...].

Beskeden var meget klar, at det ikke er op til mig at vurdere en evt. forældelsesfrist, men at jeg skal skrive en anmeldelse hellere i dag end i morgen med de oplysninger jeg er kommet i besiddelse af – herefter vil de overtage sagen.

Så det gør jeg i morgen.”

I sognepræstens redegørelse af 17. juni 2022 anfører han bl.a. om den umiddelbare opfølgning på mødet den 16. oktober 2014, at:

”Biskoppen var af den mening at forholdet selvfølgelig skulle anmeldes, men efter mødet kontaktede stiftsfuldmægtig [NN] dels ministeriet og dels [NN], der på det tidspunkt var ansat hos anklagemyndigheden. [...]

Det resulterede i at biskoppen senere på dagen ringede til mig, men nu med den anbefaling det ikke nyttede at anmelde sagen, fordi den var forældet.

Jeg var af en anden opfattelse, så jeg kontaktede politiet, som bad mig sende en anmeldelse, for det var ikke op til mig at vurdere om sagen var forældet”.

Det fremgår af en kopi af politianmeldelsen, som sognepræsten på ministeriets anmodning fremsendte til ministeriet den 7. juli 2022, at sognepræsten indgav politianmeldelse den 17. oktober 2014.

I menighedsrådets redegørelse af 30. maj 2022 er begivenhederne beskrevet således:

”Sognepræst [NN] møder ved anden lejlighed i 2014 den person, som jf. avisens oplysninger er blevet udsat for seksuelle krænkelser som barn. Sognepræsten bliver oplyst om en formodet seksuel krænkelse begået af den anklagede medarbejder mod personen, da vedkommende var barn i 1990’erne (ca. 25 år forud).

Sognepræsten oplyser hhv. domprovst [NN] og formand for menighedsrådet [NN] om anklagerne. Sognepræsten rådfører sig endvidere med biskoppen over Københavns Stift [...] om mistanken. [...]

Biskoppen og domprovsten tilskynder sognepræsten, som har fået oplysningerne, til at gå til politiet, og vedkommende politianmelder sagen. Indholdet og formuleringen af anmeldelsen fremgår delvist af Berlingske den 25. maj 2022, men domprovsten, biskoppen og menighedsrådsformanden havde ikke adgang til anmeldelsen.”

IV.B. Sagsforløb 17. oktober 2014 - 11. marts 2015

To uger efter sognepræstens indgivelse af politianmeldelsen skriver præsten en mail af 31. oktober 2014 til biskoppen og den daværende domprovst. Heri anfører præsten bl.a.:

”Jeg lovede at holde jer orienteret ang. min anmeldelse [...].

Jeg har i dag i telefon talt med politiet [...] som har modtaget anmeldelsen og oprettet en sag. [...]

Betjenten sagde, at politiet var forpligtet til at underrette arbejdsgiveren, når der lå en anmeldelse af den karakter, og den anklagede havde omgang med børn.

Akt nr.: 336457
Side 11

Jeg ved ikke om det vil være klogt at forklare [menighedsrådsformanden for Vor Frue Sogn] på forhånd hvad der foregår”.

Samme dag, den 31. oktober 2014, svarer biskoppen bl.a. sognepræsten således:

”Tak for orienteringen.

[...]

Du skal nok lige meddele [menighedsrådsformanden], hvem der ved besked”.

Sognepræsten svarer herefter biskoppen samme aften, og skriver bl.a.:

”Tak for opbakningen og støtten, det betyder meget for mig.

[...]

Jeg har aftalt at komme hjem til [menighedsrådsformanden] i morgen kl. 14.”.

En måned senere, den 1. december 2014, skriver sognepræsten i en mail til politiet:

”Jeg bliver spurgt af bl.a. biskoppen om hvornår at vi kan forvente der sker noget i sagen? Herunder hvornår [NN]s arbejdsgiver, menighedsrådet ved Vor Frue Kirke, vil blive kontaktet?

Efter du i telefonen fortalte mig at det er sædvane at politiet kontakter anmeldtes arbejdsgiver i sådanne sager, besluttede jeg i samråd med biskoppen og domprovsten at informere vores menighedsrådsformand [NN] om den anmeldelse jeg har indgivet til politiet. Formanden er klar over at det er en alvorlig sag, men venter på en evt. henvendelse fra politiet, før menighedsrådet kan handle på deres viden om anmeldelsen.”

Det fremgår desuden af sognepræstens redegørelse af 17. juni 2022, at den pågældende sognepræst og menighedsrådets formand sammen deltog i et møde om sagen hos politiet den 11. december 2014. På mødet blev det ifølge sognepræstens redegørelse bl.a. drøftet, at de anmeldte forhold var strafferetligt forældede, men at politiet ville undersøge muligheden for at indkalde den anmeldte kirkefunktionær til en afhøring eller samtale.

Ved mail af 18. december 2014 oplyste sognepræsten biskoppen og den daværende menighedsrådsformand om, at politiet nu havde oplyst, at den anmeldte kirkefunktionær ville blive indkaldt til en samtale hos politiet efter nytår.

IV.C. Sagsforløb efter 11. marts 2015

Den 11. marts 2015, skriver sognepræsten i en mail til politiet:

”Biskoppen har spurgt mig om en samtale til orientering [...]. Kan vi efter jeres samtale /afhøring d. 19. februar betragte sagen som lukket, at politiet har gjort [...] opmærksom på anmeldelsen, men at det var det?”.

Politiets sagsbehandler svarer kort efter bl.a.:

”Ja, sagen er nu henlagt [...].

Håber, at der kan blive lagt låg på nu, og at det er muligt for jer at fortsætte samarbejdet.”.

Samme dag skriver sognepræsten en mail til både biskoppen og menighedsrådets formand. Det fremgår bl.a., at:

”Politiet har meddelt mig, at min anmeldelse af [...] nu er henlagt efter han har været til afhøring. [...]

Jeg har takket politiet mange gange for deres hjælp i sagen.”

Samme dag svarer biskoppen på sognepræstens mail, og anfører bl.a. følgende:

”Så vidt så godt.

Jeg er interesseret i at vide, om du mærker nogen adfærdsændring. Jeg ville egentlig håbe det.

Du skal have tak for at du lagde mod og liv til denne omgang. Du gjorde det rigtige, men det ved jeg at du er overbevist om.

Skulle du ville tale med nogen vedr. dette fremover, ved du at du er velkommen.”

Menighedsrådet anfører om det videre forløb i sin redegørelse af 30. maj 2022, at:

”Med udgangspunkt i opfattelsen af at politiet ikke har fundet substans i sagen, går man ikke videre med sagen. Ingen af de tre medlemmer af menighedsrådet (formanden, domprovsten og sognepræsten) fremlægger således sagen for de øvrige medlemmer af menighedsrådet. Der foreligger derfor intet notat på sagen.

Der indhentes fortløbende børneattester på de ansatte i Vor Frue Kirke. Der er senest indhentet børneattest på den anklagede medarbejder i 2018. Den er uden påtegninger. Menighedsrådet har således i 2018 politiets ord for, at hverken den pågældende eller andre ansatte har påtegninger eller tidligere forhold, der gør dem uegnede til at arbejde i kirken i nærheden af børn og unge.

Der gøres for en god ordens skyld opmærksom på, at det nuværende menighedsråd først blev bekendt med sagen i forbindelse med Berlingskes artikel af 22. maj 2022 – dette gælder også flere af de medlemmer, der sad i rådet i 2014 og fortsat er medlemmer af rådet.”

At menighedsrådet således ikke gør mere ved sagen efter den 11. marts 2015, støttes også af, at biskoppen i sin redegørelse af 31. maj 2022 bl.a. har oplyst:

Akt nr.: 336457
Side 13

”Jeg blev senere sandsynligvis også i 2014 orienteret om, at præsten domprovsten og menighedsrådsformanden havde været ved politiet til samtale, og at politiet havde henlagt sagen.

Jeg må konstatere, at forholdet ikke blev strafferetligt forfulgt, og at menighedsrådet ikke efterfølgende henvendte sig til mig med forespørgsel om rådgivning.

I den konkrete sag ligger den efterfølgende ansættelsesretlige vurdering hos menighedsrådet, der har haft mindst samme faktiske viden om sagen som jeg.

[...]

Efter oktober 2014 blev jeg, orienteret om, at sagen var henlagt af politiet. Som jeg erindrer det, modtog jeg i slutningen af 2014 mails fra præsten, der stadig gav udtryk for bekymring. Disse mails har jeg i dag ikke selv umiddelbart tilgang til.”

Til belysning af den mulige betydning af biskoppens vejledning af de menighedsrådsmedlemmer, som havde kendskab til beskyldningerne og oplysningen om politiets henlæggelse af sagen, har Kirkeministeriet fundet det relevant at inddrage følgende:

Med sognepræstens mail af 7. juli 2022 med supplerende materiale modtog ministeriet et billede af, hvad der fremstår som et uddrag af en mail fra biskoppen til sognepræsten som svar på en sådan bekymring fra sognepræsten i lyset af en tilkendegivelse fra politiet om, at sagen formentlig ville blive henlagt på grund af forældelse. At dømme efter ordlyden og gengivelse af udvalgte passager i en artikel i Berlingske den 25. maj 2022, som ifølge artiklen er i besiddelse af mailen, er der tale om en mail fra biskoppen til sognepræsten i december 2014.

Af det uddrag af mailen, som fremgår af sognepræstens fremsendte materiale den 7. juli 2022, fremgår:

”Mht. dine konklusioner må jeg ligeud sige, at jeg ikke finder dem rigtige.

Du har anmeldt det skete, politiet har taget anmeldelsen op, de har investigeret og konkluderet.

Vi lever i en retsstat og her er alle beskyttede. Du har gjort din borgerpligt.

Et menneske kan ikke forfølges for en evt. kriminel handling, der ikke er idømt. Det er heldigvis ikke en folkedomstol.

Personligt har du gjort, hvad du kunne. (Jeg undrer mig stadig over, at offeret ikke har anmeldt det for lang tid siden og jeg undrer mig over at din gode ven, der vidste om det ikke selv tog beslutningen, men overlod den til dig).

Jeg må sige at jeg er glad for at politiet ikke slipper sagen, men går videre og tilsyneladende også lader [NN] vide, at han er blevet investigeret.”

Berlingske anfører desuden følgende enkeltcitater, som angiveligt stammer fra mailen, i sin artikel den 25. maj 2022:

Akt nr.: 336457
Side 14

”Retssystemet bærer resten af ansvaret. Vi holder ikke selvjustits.”

”[Jeg er] glad for at politiet tog sagen ud af vores hænder for selv at bedømme, hvor gammel sagen er.”

”Et menneske kan ikke forfølges for en evt. kriminel handling, der ikke er idømt. Det er heldigvis ikke folkedomstol.”

Kirkeministeriet bemærker for god ordens skyld, at den fulde mailkorrespondance ikke fremgår af den til Kirkeministeriet fremsendte dokumentation, ligesom det ikke fremgår entydigt, hvem der skriver sammen og præcist hvornår.

Kirkeministeriet lægger til grund, at der har fundet en mailkorrespondance sted med et indhold, som er egnet til at give indtryk af, at man ved at indgive politianmeldelse om de angivelige forhold havde udtømt mulighederne for at følge op på oplysningerne om den ansattes mulige overtrædelse af dekorumkravet, og at der således efter politiets henlæggelse af sagen ikke var mere, som menighedsrådet kunne eller burde gøre i sagen.

V. Kirkeministeriets vurdering af Vor Frue Sogns ageren i sagen

Det såkaldte dekorumkrav indebærer, at offentligt ansatte har pligt til både i og uden for tjenesten at leve op til den agtelse og tillid, stillingen kræver. Et strafbart forhold hos en offentligt ansat vil ofte – men ikke i alle tilfælde – være uforeneligt med dekorumkravet. Også andre handlinger eller undladelser end strafbare forhold kan være uforenelige med dekorumkravet, ligesom der som udgangspunkt ikke gælder nogen forældelsesfrist ved overtrædelser af dekorumkravet, jf. afsnit II.B. ovenfor.

Med henvisning til afsnit II.C. ovenfor er det Kirkeministeriets opfattelse, at det påhviler menighedsrådet som offentlig arbejdsgiver at søge en ansats mulige overtrædelse af dekorumkravet nærmere oplyst samt i det lys at tage aktivt stilling til eventuelle ansættelsesretlige skridt, under iagttagelse af de forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed og proportionalitet. Det gælder, uanset om adfærden har forbindelse til den pågældendes ansættelse, og uanset udfaldet af en eventuel strafferetlig opfølgning.

I tilfælde af straffesager bør en stillingtagen til eventuelle ansættelsesretlige skridt normalt afvente straffesagens endelige afgørelse, og det ligger således inden for et menighedsråds lovlige skøn at afvente udfaldet af en politianmeldelse.

Kirkeministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at udtale kritik af, at menighedsrådet afventede, at politiet tog endelig stilling til anmeldelsen.

En henlæggelse af en politieforsøgning eller frafald af en straffesag som følge af forældelse kan dog efter Kirkeministeriets opfattelse ikke fritage en arbejdsgiver fra at tage selvstændigt stilling til spørgsmålet om dekorum, hvis dette er relevant. Efter det stod klart, at politiet havde henlagt sagen på grund af foræl-

delse, burde menighedsrådet således have taget initiativ til sin egen, selvstændige afklaring af, om der forelå en overtrædelse af dekorumkravet, samt i det lys have taget aktivt stilling til eventuelle ansættelsesretlige skridt, under iagttagelse af de forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed og proportionalitet.

Nærmere oplysning og afklaring af en mulig overtrædelse af dekorumkravet kan som et første skridt f.eks. ske ved at give den ansatte mulighed for at forklare sig ved en tjenstlig samtale, jf. afsnit II.C. Og menighedsrådets stillingtagen til eventuelle ansættelsesretlige skridt skal i henhold til menighedsrådsloven ske på et menighedsrådsmøde, som efter omstændighederne kan være lukket, jf. afsnit II.A. Ingen af delene skete i den konkrete sag.

I den konkrete sag var tre medlemmer af Vor Frue Sogns Menighedsråd fra oktober 2014 og frem bekendt med beskyldningerne mod medarbejderen samt politianmeldelsen og dens senere henlæggelse på grund af forældelse. Det drejer sig om en sognepræst, den daværende domprovst og den daværende formand for menighedsrådet, som i perioden bl.a. har deltaget i møder eller i mailkorrespondance i forbindelse med sagen.

Ministeriet lægger til grund, at de øvrige medlemmer af Vor Frue Sogns Menighedsråd ikke var bekendt med sagen på daværende tidspunkt. Ministeriet har også noteret sig, at der ad flere omgange har været udskiftning blandt medlemmerne af menighedsrådet siden marts 2015.

Det er Kirkeministeriets opfattelse, at de tre menighedsrådsmedlemmer burde have delt deres viden med det øvrige menighedsråd, og at dette senest burde være sket i forbindelse med, at de tre menighedsrådsmedlemmer blev klar over, at politiet havde henlagt sagen. Kirkeministeriet finder i den forbindelse, at der hviler et særligt ansvar herfor på den daværende menighedsrådsformand, jf. menighedsrådslovens bestemmelser om formandens ansvar for forberedelse af menighedsrådsmøder som beskrevet i afsnit II.A.

Ministeriet er dog opmærksom på, at en daværende afdelingschefs telefoniske anbefaling til Københavns Stift om at lade beskyldningen mod den ansatte forblive uden for kirkeligt regi, dvs. alene i form af en politianmeldelse, meget vel kan have haft bestemmende indflydelse på både biskoppens vejledning og den daværende menighedsrådsformand og de to øvrige menighedsrådsmedlemmers overvejelser i forhold til at inddrage menighedsrådet.

Ministeriet finder anledning til at understrege som sin opfattelse, at den daværende afdelingschefs anbefaling var udtryk for en forkert rådgivning, idet den ikke tog højde for, at spørgsmål om en offentligt ansats overholdelse af dekorum kan vedrøre den ansattes forhold såvel i som uden for tjenesten.

Ministeriet finder på den baggrund samlet set ikke grundlag for at foretage sig yderligere i forhold til Vor Frue Sogns Menighedsråds varetagelse af arbejdsgeverfunktionen i det konkrete sagsforløb.

Kirkeministeriet vil dog på given foranledning indskærpe over for de folkekirkelige arbejdsgivere og tilsynsmyndigheder, at offentlige arbejdsgivere har pligt til selvstændigt at søge ansattes mulige overtrædelse af dekorumkravet

nærmere oplyst med henblik på med henblik på aktiv stillingtagen til eventuelle ansættelsesretlige skridt, under iagttagelse af de forvaltningsretlige grundsatninger om saglighed og proportionalitet. Det gælder, uanset om adfærden har forbindelse til den pågældendes ansættelse, og uanset udfaldet af en eventuel politi- og strafferetlig opfølgning.

Akt nr.: 336457

Side 16

Med venlig hilsen

Henrik Vagner

HR-chef

Kopi til:

Biskoppen over Københavns Stift.